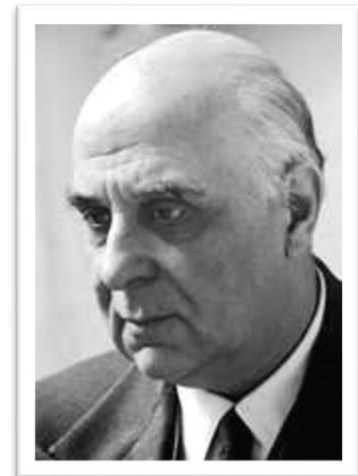

Γιώργος Σεφέρης

Ο Γιώργος Σεφέρης το 1963

Ο **Γιώργος Σεφέρης** (Βουρλά Σμύρνης 29 Φεβρουαρίου 1900 – Αθήνα 20 Σεπτεμβρίου 1971) είναι ένας από τους σημαντικότερους Έλληνες ποιητές και εκ των δύο μοναδικών βραβευμένων με το Νόμπελ Λογοτεχνίας Ελλήνων, μαζί με τον Οδυσσέα Ελύτη.

Βιογραφία

Το πραγματικό του όνομα ήταν *Γιώργος Σεφεριάδης*. Γεννήθηκε στα Βουρλά της Σμύρνης στις 29 Φεβρουαρίου του 1900 και ήταν ο πρωτότοκος γιος του Στέλιου και της Δέσπως (το γένος Γ. Τενεκίδη) Σεφεριάδη. Το 1906 αρχίζει η μαθητική του εκπαίδευση στο Λύκειο Χ. Αρώνη. Το 1914, εποχή κατά την οποία άρχισε να γράφει τους πρώτους στίχους, με το ξέσπασμα του Παγκοσμίου Πολέμου κατά τη θερινή περίοδο του έτους, η οικογένεια μεταναστεύει στην Ελλάδα. Ο Γιώργος Σεφέρης εγγράφη στο Πρότυπο Κλασικό Γυμνάσιο Αθηνών από το οποίο αποφοίτησε το 1917. Στις 14 Ιουλίου του ίδιου έτους, η μητέρα του μαζί με τους δύο γιους και την κόρη της Ιωάννα (μετέπειτα σύζυγο Κ. Τσάτσου) μεταβαίνει στο Παρίσι, όπου ο πατέρας τους Στέλιος εργάζεται ως δικηγόρος. Ο Γιώργος Σεφέρης θα μείνει εκεί μέχρι το καλοκαίρι του 1924, ακολουθώντας σπουδές λογοτεχνίας και αποκτώντας το πτυχίο της Νομικής, οπότε μεταβαίνει στο Λονδίνο για την τελειοποίηση των αγγλικών του εν όψει των εξετάσεων στο Υπουργείο Εξωτερικών.

Το 1925 επιστρέφει στην Αθήνα και το 1927 διορίζεται στο διπλωματικό σώμα ως ακόλουθος του Υπουργείου Εξωτερικών. Κατά το ίδιο έτος πεθαίνει η μητέρα του Δέσπω. Τον Ιούλιο του 1928 δημοσιεύει στη *Νέα Εστία*, επώνυμα ως Γ. Σεφεριάδης το "*Μια βραδιά με τον Κύριο Τεστ*", μετάφραση έργου του Βαλερί. Το 1929 συνοδεύει τον Εδουάρδο Εριό σε ταξίδι του στην Ελλάδα. Το Μάιο του 1931 εκδίδεται με το ψευδώνυμο **Γ. Σεφέρης** η "*Στροφή*" και τον ίδιο χρόνο διορίζεται υποπρόξενος και έπειτα διευθύνων του Ελληνικού Γενικού Προξενείου του Λονδίνου, όπου θα παραμείνει μέχρι και το 1934. Το Μάιο του 1932 δημοσιεύεται το έργο του *Μια νύχτα στην ακρογιαλιά* και τον Οκτώβριο η *Στέρνα*, αφιερωμένη στο Γιώργο Αποστολίδη. Το 1933, ο πατέρας του, Στέλιος, εκλέγεται Πρύτανης του Πανεπιστημίου Αθηνών και εγγράφεται ως μέλος της Ακαδημίας Αθηνών. Το 1934 ο Γ. Σεφέρης επιστρέφει στην Αθήνα και τον Ιανουάριο του 1935 αρχίζει η συνεργασία του με τις εκδόσεις *Νέα Γράμματα*, αναδημοσιεύοντας τη *Στέρνα*. Το 1936 διορίζεται πρόξενος στη Κορυτσά, όπου θα παραμείνει μέχρι το 1938. Στις 13 Φεβρουαρίου του 1937 δημοσιεύει στα *Νέα Γράμματα* επιστολή του περί της δημοτικής γλώσσας. Το 1938 μετατίθεται στην Αθήνα ως προϊστάμενος της Διεύθυνσης Εξωτερικού Τύπου του Υφυπουργείου Τύπου και Πληροφοριών.

Το 1941 ο Γιώργος Σεφέρης παντρεύεται με τη Μαρία Ζάννου και στις 22 Απριλίου το ζεύγος ακολουθεί την Ελληνική κυβέρνηση που, μέσω Κρήτης, στις 16 Μαΐου καταφθάνει στην Αίγυπτο και παραμένει στην Αλεξάνδρεια. Τον Αύγουστο, ο Γιώργος Σεφέρης συνοδεύει την Πριγκίπισσα Διαδόχου Φρειδερίκη και τα δύο της παιδιά, Σοφία και Κωνσταντίνο, στο Γιοχάνεσμπουργκ και από εκεί στην Πραιτόρια υπηρετώντας στην εκεί Ελληνική Πρεσβεία μέχρι το 1942. Λόγω της διπλωματικής ιδιότητάς του, η ζωή του Γιώργου Σεφέρη χαρακτηριζόταν από συνεχείς μετακινήσεις. Έτσι, ως ακόλουθος κι αργότερα ως πρεσβευτής, υπηρέτησε σε πολλές ελληνικές πρεσβείες του εξωτερικού, γεγονός το οποίο καθόρισε σημαντικά το έργο του.

Αν και η παιδεία και εκπαίδευσή του του ήταν περισσότερο ευρωπαϊκή παρά ελληνική, εκείνος όχι μόνο δεν απαρνήθηκε την ελληνική λογοτεχνία, αλλά την καλλιέργησε σε βάθος με σκοπό να την ανανεώσει. Η ποίησή του επηρεάστηκε από τον Έλιοτ (T.S. Eliot), τον Κλωντέλ, το Βαλερί και τον Πάουντ (Ezra Pound). Το γεγονός όμως που χάραξε ανεξίτηλα τη σφραγίδα του στη συνείδηση του ποιητή ήταν η εθνική καταστροφή του 1922 κι ο ξεριζωμός του μικρασιατικού ελληνισμού.

Το 1963 η φήμη του Σεφέρη ξεφεύγει από τα εθνικά όρια και εξαπλώνεται σε ολόκληρο τον κόσμο. Καρπός της, η βράβευσή του με το Βραβείο Νόμπελ Λογοτεχνίας από τη Σουηδική Ακαδημία. Είναι ο πρώτος Έλληνας που τιμήθηκε με το ανώτερο, παγκοσμίως, βραβείο πνευματικής προσφοράς. Έως σήμερα, ακολούθησε μόνο ο Οδυσσέας Ελύτης, το 1979. Το 1967 η δικτατορία των συνταγματαρχών κατέλυσε το σύνταγμα στην Ελλάδα αναστέλλοντας τις ατομικές ελευθερίες. Ο Σεφέρης εκδηλώθηκε έντονα εναντίον της, τόσο γραπτά, όσο και με δημόσιες ρητές δηλώσεις του. Στις 28 Μαρτίου 1969 ο Σεφέρης μίλησε για πρώτη φορά δημόσια εναντίον της Χούντας και γι' αυτό το λόγο του αφαιρέθηκε ο τίτλος του πρέσβη επί τιμή, καθώς και το δικαίωμα χρήσης διπλωματικού διαβατηρίου.

Τέσσερα χρόνια αργότερα, στις 20 Σεπτεμβρίου του 1971, ο Γιώργος Σεφέρης έκλεισε για πάντα τα μάτια του, αφήνοντας δυσαναπλήρωτο κενό στη νεοελληνική λογοτεχνία. Μετά το θάνατό του εκδόθηκε το προσωπικό του ημερολόγιο με τίτλο «Μέρες...» καθώς και το «Πολιτικό» του ημερολόγιο. Η προσφορά του Σεφέρη στη λογοτεχνία μας είναι αναμφισβήτητη και εξέχουσας σημασίας. Άνοιξε νέους ορίζοντες στην ελληνική ποίηση και καταξιώθηκε ως ένας ολοκληρωμένος ποιητής.

Χαρακτηριστικά της ποίησης του Γ. Σεφέρη

Περιεχόμενο

- α) Είναι μια ποίηση που εμφανίζεται ως απαισιόδοξη, βαρύθυμη και μελαγχολική, απ' την οποία όμως δεν απουσιάζουν εκλάμψεις αισιοδοξίας*
- β) Ο λόγος του είναι συμβολικός και υπαινικτικός*
- γ) Βασικά θέματα του η αρχαία και νεότερη ελληνική παράδοση και η συνάντησή της με το σύγχρονο ευρωπαϊκό πολιτισμό, η μελαγχολία για τη μοίρα του ελληνισμού, η νοσταλγία του απόδημου και οι χαμένες πατρίδες.*

Εργογραφία

Ποιητικές συλλογές

- *Στροφή, Εστία, Αθήνα 1931*
- *Πάνω σ'έναν ξένο στίχο, Εστία, Λονδίνο 1931*
- *Η Στέρνα, Εστία, Αθήνα 1932*
- *Μυθιστόρημα, Κασταλία, Αθήνα 1935*
- *Γυμνοπαιδία, Τα Νέα Γράμματα, Αθήνα 1936*
- *Τετράδιο Γυμνασμάτων (1928-1937), τυπ. Ταρουσοπούλου, Αθήνα 1940*
- *Ημερολόγιο καταστροφών, Α', τυπ. Ταρουσοπούλου, Αθήνα 1940*
- *Ημερολόγιο καταστροφών, Β', Ίκαρος, Αθήνα 1945*
- *Κίχλη, Ίκαρος, Αθήνα 1947*
- *Ημερολόγιο καταστροφών, Γ' (με τον τίτλο Κύπρον, οὗ μ'έθεςπισεν), Ίκαρος, Αθήνα 1955*
- *Τρία κρυφά ποιήματα, τυπ. Γαλλικού Ινστιτούτου, Αθήνα 1966*
- *Τετράδιο Γυμνασμάτων, Β', Ίκαρος, χ.τ. 1976 (μεταθανάτια έκδοση)*

Μυθιστορήματα

- *Έξι νύχτες στην Ακρόπολη, Ερμής, Αθήνα 1974 (μεταθανάτια έκδοση)*

Δοκίμια

- *Δοκιμές, τυπ. Γιούλη, Κάιρο 1944*
- *Δοκιμές, Φέξης, Αθήνα 1962*
- *Εκλογή από τις Δοκιμές, Γαλαξίας, Αθήνα 1966*
- *Δοκιμές, Ίκαρος, Αθήνα 1992 (μεταθανάτια έκδοση)*

Μεταφράσεις

- *Θ. Σ. Έλιοτ, Η έρημη χώρα και άλλα ποιήματα, Ίκαρος, Αθήνα 1949*
- *Θ. Σ. Έλιοτ, Φονικό στην Εκκλησιά, Ίκαρος, Αθήνα 1963*
- *Αντιγραφές, Ίκαρος, Αθήνα 1965*
- *Άσμα Ασμάτων, χ.ε., Αθήνα 1965*
- *Η Αποκάλυψη του Ιωάννη, Ίκαρος, Αθήνα 1966*

Μποτίλια στο πέλαγο (Μυθιστόρημα IB')

Τρεῖς βράχοι λίγα καμένα πεῦκα κι ἓνα ρημοκλῆσι
καὶ παραπάνω
τὸ ἴδιο τοπίο ἀντιγραμμένο ξαναρχίζει.
τρεῖς βράχοι σὲ σχῆμα πύλης, σκουριασμένοι
λίγα καμένα πεῦκα, μαῦρα καὶ κίτρινα
κι ἓνα τετράγωνο σπιτάκι θαμμένο στὸν ἀσβέστη.
καὶ παραπάνω ἀκόμη πολλές φορές
τὸ ἴδιο τοπίο ξαναρχίζει κλιμακωτὰ
ὥς τὸν ὀρίζοντα ὥς τὸν οὐρανὸ ποὺ βασιλεύει.
Ἐδῶ ἀράξαμε τὸ καράβι νὰ ματίσουμε τὰ σπασμένα κουπιά,
νὰ πιούμε νερὸ καὶ νὰ κοιμηθοῦμε.
Ἡ θάλασσα ποὺ μᾶς πίκρανε εἶναι βαθιὰ κι ἀνεξερεύνητη
καὶ ξεδιπλώνει μίαν ἀπέραντη γαλήνη.
Ἐδῶ μέσα στὰ βότσαλα βρήκαμε ἓνα νόμισμα
καὶ τὸ παίξαμε στὰ ζάρια.
Τὸ κέρδισε ὁ μικρότερος καὶ χάθηκε.
Ξαναμπαρκάραμε μὲ τὰ σπασμένα μας κουπιά.

